

Panor. super secunda Primi.

nati, quantumcumque probabili ignorantia, egeat dispensatione, quicquid senserit hic Inn. qui conatur respondere ad hanc decr. & postea se corripit, de schif. c. i. nisi forte esset ignorantia communis, ita q̄ communiter reputetur pro non suspensio. quo casu an in talibus spiritualibus operetur tolerantia, dixi de iure pa. ca. consultationibus. vbi plenissime hoc examino, dicit tamē Host. q̄ hec dispensatio de facili obtinebitur. ¶ Quæro quando dicatur crassa & supina ignorantia? dicit glo. quam not. quando aliquid factum est publice, vel coram populo, & hoc non excusat. dicitur hic Vinc. Gof. Hostien. & Guil. q̄ licet Episcopus publice renunciasset, clericus postea ab eo ordinatus potuisset habere iustam ignorantiam, vt si extra prouinciam tunc fuisset, & hoc probaret, sicut C. de cōtrahe. & com. stip. l. optimam. de testi. c. ex tenore. inf. qui ma. accu. pōsūt. c. cum in tua. quod no. ¶ Quid si renunciauit simpliciter, an in dubio presumatur renunciasse loco tantum, an ordini & loco? Dic quod loco tantum, quia qui renunciat digni tati, præsumitur hoc facere propter crimen, de renun. c. post translationem. igitur ne præsumatur criminofus quod esse non debet. sup. tit. proxi. c. i. præsumitur renunciasse plus loco, q̄ dignitati, fm̄ Phil. & Hostien. qui remittit ad sum. eo. titu. §. sed quid si simpliciter. Et q̄ hic dicitur renunciasse dignitati in d. c. post translationem, dicitur renunciasse ordini. intelligitur autem per hoc renunciasse executioni, & præti ordines cōferēdi. Quæro, an sup executionem ista ordinati ad sacros ordines ab eo qui renunciauit ordini, dispenset Episcopus? dic q̄ non, secundum Docto. hic, licet secus sit in ordinato ab Episcopo alieno executionem habente, qui nō renunciauit, de quo supra de tem. ordi. c. quod translationem. Vltimo per tex. in fi. patet, qualis debet esse dispensator, quia disceret, quia alias dissipator dicitur.

S V M M A R I V M.

- 1 Ordinatus ab excommunicato recipit characterem, sed nō executionem.
- 2 Ordinatus ab excommunicato, a quo dispensabitur?
- 4 Excommunicatus an possit alium excommunicare? sacerdos potest absoluerē concubinam suam.

C A P. II.

Cum clericis. Non sumatur, nec diuiditur. ¶ No. i. q̄ ordinatus ab excommunicato non recipit executionem, sed recipit habitum ordinis, & sic excommunicatus non inhabilitatur ad imprimendum habitum ordinis. ¶ Not. ii. q̄ cum ordinato ab excommunicato ignoranter dispensat Episcopus. a contrario, q̄ cum ordinato ab excommunicato scienter dispensat solus Papa. ¶ Oppo. cum glo. q̄ ordinati ab excommunicatis non recipiant ordinem, i. characterem. q̄. i. c. i. vbi dicitur, q̄ nullo modo dicitur consecratiō quæ est facta ab excommunicatis. Sol. dic quod est nulla quo ad executionem, non quo ad habitum, & idem de collatione ordinis facta ab hæretico, vt ea quæst. c. ab excommunicatis. Hostien. remittit ad Sum. de tem. ord. §. i. ver. hæc igitur sit fides tua, & de sacra. non ite. c. ii. Opp. quod excommunicatus conferat executionē & effectum sacramentorum, vt in c. fi celebrat. de cler. excom. mi. Sol. non confert executionem excommunicatus maiori

- 1 ut hic, sec⁹ si excommunicatus maiori, vt ibi. ¶ Quæro an excommunicatus possit excommunicare alterū? videtur q̄ sic, quia potest ordines conferre, quod est plus, ergo fortius debet posse excommunicare. contrarium est verum, quia cum sit extra ecclesiam, alium extra ecclesiam ponere non potest. 24. q. i. c. audiuimus. secus autem est in ordine, quia licet sit extra ecclesiam, nihilominus conferre potest, quia characterē habet, a quo pendet, potestas, quæ non deletur per excommunicationem. vnde ordinem conferre potest, ex quo feruat formam ecclesiæ. in tantum autem est hoc verum, q̄ dato quod excommunicatus esset toleratus excommunicando, non excommunicaret, vt nota. in di. cap. audiuimus, & dixi plene de iure pa. c. consultationibus. & est casus. in quo tolerare nō operatur, quod est notandum, & in quo non procedit materia l. Barbarius. ff. de offi. præto. Quæro an idem Episcopus, qui contulit ordinem excommunicatus, possit dispensare? dic q̄ non fm̄ P. ar. de cle. cō. i. u. c. diuersis fallaciis, successor tamen delinquentis poterit dispensare. Vin. tenet q̄ etiam ipse, qui est excommunicatus & qui contulit, postquam fuerit absolutus, & postquam penituerit, poterit dispensare, sicut sacerdos poterit iniungere penitentiam de peccato eius mandato commissio

rit dispensare. Vin. tenet q̄ etiam ipse, qui est excommunicatus & qui contulit, postquam fuerit absolutus, & postquam penituerit, poterit dispensare, sicut sacerdos poterit iniungere penitentiam de peccato eius mandato commissio

A D D I T I O N E S.

- a Excommunicatus. Vide glo. in sum. 24. q. 1. quæ tenet, q̄ etiam excommunicatus occultus nō potest alium excommunicare, & Ant. de But. in c. ad probandum, de re iud. & in c. sciscitatus, de rescr. vbi etiam Imo. sed cōtrarium tenet do. Abb. in c. ab excommunicato, col. 2. de res. Lap. alleg. 89. inci. duo prælati, & Fel. in d. c. ad probandum, col. 1. ver. limi. 1. & an valeant gesta per excommunicatum occultum tangit etiam Fel. in c. Rodolphus, co. 32. ver. & iusta de rescr. Seb. S. p.
- b Excommunicatus. Adde tamen q̄ occulte excommunicatus potest alium excommunicare, vt tenet Bed. cont. 337. ¶ De hoc an excommunicatus etiā occulte possit alium excommunicare, vide quæ plene habetur per glo. 24. q. 1. in sum. & in c. i. & ibi per Arch. & vide quæ no. in c. fina. de ordi. ab epif. qui renun. epif. cōpa. & vide Inno. in c. si vero, de sen. excom. vbi dicit q̄ excommunicatus, occultus donec toleratur potest excommunicare, & vide etiam not. per glo. in c. qui contid. 1. q. 1. & quod no. in c. cui est. 1. q. 3. & in quibus actibus excludatur excommunicatus, vide quæ plene no. in c. decernimus, de sen. excom. lib. 6. & in c. pia, de except. eo. lib. & vide quæ no. per Innoc. & Mod. in c. veritates, de do. & con. quæ plene habentur per repetentes in c. intelleximus, de iur. Et quis dicatur publice excommunicatus, vide glo. in cle. de sepul. & no. in c. ad probandum, de re iud. Et verum excommunicatus etiam si non sit occultus, possit absoluerē excommunicatum, vide no. in c. duobus, de sen. excom. & do. Car. in cle. r. de reli. do. nu. 8. q. vbi videtur distinguere inter excommunicatum maiori excommunicatione, vt iste non possit absoluerē, & excommunicatum minori excommunicatione, & iste possit. Et an excommunicare & absoluerē, procedant a pari, & sint voluntariæ, vel cōtentionis iurisdictionis, vide glo. in c. ex parte, il. 3. de verb. sig. & quod no. glo. in cle. quamuis, de fo. comp. in glo. 3. & habetur per glo. & per Doct. in ca. nouit, de offi. leg. & in c. cum de fides, de sen. excom. & vide per d. Car. in c. cum ab ecclesiis, de offic. ordi. Anto. Franc.

De Aetate & qualita. Rub.

S V M M A R I V M.

- 1 Statu sententia lata super aetate, a qua non sūt appellatum.
- 2 Aetas habilis ad beneficia curata attenditur tempore impetrationis, si quis ad prebendas.

Dicō de ordinatis, dicendum est de præficiendis, & quia in præficiendis consideratur ætas, & qualitas, & ordo & c. ideo dicit Io. And. q̄ aliqui habent in rub. de æta. & quali. ordinandorum. dicit q̄ illud ordinandorum non debet esse, quia dictum est in rub. de tempo. ordinationum, nam hic solum tractat de ordinandis ratione dignitatum, & nō aliter. vel quia in præficiendis requiruntur quæ in ordinandis, ideo & c. De materia rubricæ quo ad primam partem. 77. dist. & 78. dist. per totum. De secunda. 38. dist. per totū, & 61. dist. per totum. De parte tertia. 60. dist. per totum, repetitur in 6. & cle. i. parti coaptatur de elect. c. cum in cunctis. vnde confirmator debet inquirere de æta. eo. tit. c. cū nobis. & in c. nihil. ¶ Et statu sententiæ latæ super ætate a qua non sūt appellatum, eo. tit. c. cum dilecti. in fi. & pueri non sunt idonei, de præb. ca. omnipotens. Ad secundam partem facit de accusatio. ca. omnipotens. Ad omnes tres partes, de ele. c. dudum. De ætate eius qui per delegationem causæ præficatur. de offi. deleg. c. cum vicissim. ¶ Item quo ad beneficia curata ponderatur ætas temporis quomodo impetravit, de rescript. c. si eo tempore, lib. 6. in præbendis non sic. de præben. c. ei cui. co. lib. Ad totam rubricam facit d. ele. c. licet canō, c. cū ex eo, & c. cōmissa. li. 6. ad primā & tertiā. e. ti. c. nemo. ad primā. e. ti. c. ex eo, i. p. ad tertiā. de præb. c. si p. clericis, de inst. c. 2. Itē de ætate vicarii parochialis, in cle. vnica, de offi. vica. De ætate monachi prioris conuentualis, de stat. mona. cle. ne in agro. §. ceterum, de ætate inquisitoris, de here. c. pen. in cle.

A D D I T I O.

- a Super ætate. & Adde Pet. de Anch. cons. 130.

S V M M A R I V M.

- 1 Beneficiatus si non recipit ordines quos beneficia requirunt, priuatur beneficiis. 3. 6.